

Sygn. akt III Ca 1854/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy w G. III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

Sędzia SO Henryk Brzyżkiewicz

Sędzia SO Marcin Rak

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2019 r. w G.

na rozprawie

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko T. C.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w R.

z dnia 29 sierpnia 2018 r., sygn. akt I C 198/18

1) **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:**

a) **zasądza od pozwanego T. C. na rzecz powoda M. M. kwotę 500 zł (pięćset złotych);**

b) **oddala wniosek powoda o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego zwrotu kosztów procesu;**

c) **nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w R. kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) z tytułu opłaty od pozwu od uiszczenia której powód był zwolniony;**

2) **nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w R. kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) z tytułu opłaty od apelacji od uiszczenia której powód był zwolniony;**

3) **oddalić wniosek pozwanego o zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

SSO Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Henryk Brzyżkiewicz

Sygn. akt III Ca 1854/18

UZASADNIENIE

Powód M. M. żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanego T. C. kwoty 500 zł oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdził, że pozwany naruszył jego nietykalność cielesną

za co został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 12 12 2017 r., sygn. akt II K 680/16, którym Sąd zasądził na rzecz powoda zadośćuczynienie w kwocie 100 zł. Zdaniem powoda zasądzone zadośćuczynienie jest kwotą bardzo niską biorąc pod uwagę brak poszanowania prawa przez pozwanego

oraz norm społecznych, moralnych i obyczajowych.

Pozwany T. C. wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenia

na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Podniósł, że powód złożył zawiadomienie

o popełnieniu przestępstwa dopiero po 4 miesiącach od tego zdarzenia.

Sąd Rejonowy w G. w wyroku z dnia 29 08 2018 r. oddalił powództwo oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 107 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulację art. 448 k.c., art. 445 § 3 k.c. oraz art. 24 k.c. W ocenie Sądu doszło do naruszenia dóbr osobistych powoda t.j. godność, cześć bowiem powód czuł się upokorzony i poniżony. Jednak w ocenie Sądu zasądzona kwota jest wystarczająca bowiem powód nie doznał żadnych obrażeń fizycznych oraz nie potrzebował pomocy medycznej. Zgodnie z art. 448 k.c. Sąd może lecz nie musi przyznać zadośćuczynienie. O kosztach orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył powód M. M., który wniósł o jego zmianę w całości poprzez zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kwoty 500 zł. Zarzuciła, że doznał poniżenia i upokorzenia, a pozwany go nie przeprosił i nie żałował swego czynu.

Pozwany T. C. wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenia powoda przyjmując, że mają one źródło w przynależnych powodowi względem pozwanego roszczeniach

o zapłatę zadośćuczynienia na podstawie art. 448 k.c. a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia nie były kwestionowane w apelacji, mają odniesienie we wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku źródłach dowodowych, których ocena jakkolwiek lakoniczna jest logiczna i mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów i Sąd odwoławczy ją podziela.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego.

Dokonana przez Sąd pierwszej instancji ocena prawna ustalonego stanu faktycznego w swym zasadniczym zarysie - dotyczącym ponoszenia przez pozwanego odpowiedzialności za skutki naruszenia nietykalności cielesnej powoda - mają odniesienie we wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku prawidłowo zastosowanych regulacjach prawnych i w tej części Sąd odwoławczy ocenę tę podziela i przyjmuje

za własną (orz. SN z dn. 26 04 1935r. C III 473/34, Zb U. z 1935r. poz. 496).

Odpowiedzialność pozwanego za skutki zdarzenia z dnia 8 12 2007r. nie była przez pozwanego - co do zasady - kwestionowana w toku postępowania.

Ma ona źródło w niewskazanej w apelacji lecz prawidłowo zastosowanej regulacji art. 415 k.c. oraz art. 448 zd. 1 k.c. w związku z art. 24 § 1 k.c. zgodnie z którą poszkodowanemu należy od sprawcy zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę psychiczną spowodowaną naruszeniem dóbr osobistych.

Oceniając dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę tę zagadnienia należy mieć na uwadze – zastosowany w drodze analogi – pogląd prawny dotyczący zadośćuczynienia za doznaną krzywdę fizyczną, zgodnie z którym z uwagi na kompensacyjny charakter zadośćuczynienia jego wysokość musi przedstawiać ekonomiczną wartość lecz równocześnie nie może być nadmierna w stosunku do doznanego krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa oraz powinna być utrzymana w rozsądnych granicach (np. wyrok SN z dn. 26 02 1962r. 4 CR 902/61, OSNCP 1963r. nr 5, poz. 107; wyrok z dn. 24 06 1965r. I PR 203/65, OSPiKA 1966r. poz. 92), **a Sąd odwoławczy jest uprawniony do jego skorygowania tylko w przypadku, gdy jest ono oczywiście nieadekwatne do doznanego przez poszkodowanego krzywdy** (wyrok SN z dn. 30 10 2003r. IV CK 151/02, wyrok z 7 11 2003r. V CK 110/03)

Przy ocenie tego zagadnienia umknęło uwadze Sądu pierwszej instancji,

że do naruszenia nietykalność cielesnej powoda, a w następstwie tego do naruszenia jego dóbr osobistych w postaci godności i czci, doszło w istocie bez jakiegokolwiek przyczyny w obecności innych osób, w sposób powszechnie przyjmowany za obraźliwy

i uniemożliwiający mu powzięcie obrony.

Niewątpliwie potęgowało to jego negatywne doznania psychiczne, wobec czego ustalona przez Sąd wysokość zadośćuczynienia na kwotę 100zł w sposób oczywisty jest nieadekwatna do doznanego przez niego krzywdy psychicznej, co skutkowało koniecznością jej skorygowania.

Powód dochodzi w niniejszej sprawie zasądzenia od pozwanego z tego tytułu kwoty 500zł.

Biorąc pod uwagę, że w postępowaniu karnym zasądzono z tego tytułu od pozwanego na jego rzecz kwotę 100zł, łączna kwota żądanego przez niego zadośćuczynienia 600zł nie jest wygórowana, a to czyni powództwo uzasadnionym.

Nie znalazło to prawidłowego odzwierciedlenia w zaskarżonym wyroku, wobec czego apelacja jest uzasadniona i prowadziło - w oparciu o regulację art. 386 § 1 k.p.c. - do zmiany zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa.

O kosztach procesu za pierwszą instancję orzeczono stosując regulację art. 98

§ 1 k.p.c., biorąc pod uwagę, że powód nie poniósł w tym postępowaniu żadnych kosztów przez co jego wniosek o ich zasądzenie od pozwanego ich zwrotu był nieuzasadniony, a to prowadziło do jego oddalenia.

O nieuiszczonych przez powoda kosztach sądowych orzeczono na mocy regulację art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 07 2005r o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Reasumując zaskarżony wyrok jest wadliwy i dlatego apelację pozwanego jako uzasadnioną uwzględniono orzekając jak w sentencji w oparciu o regulację art. 386 § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację

art. 98 § 1 k.p.c. i biorąc pod uwagę, że skoro pozwany uległ w tym postępowaniu to powód nie jest zobowiązany zwrócić mu poniesione przez niego w tym postępowaniu koszty zastępstwa procesowego, a o nieuiszczonych przez powoda kosztach sądowych orzeczono stosując przywołanej już powyżej regulację art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 07 2005r o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

SSO Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Henryk Brzykiewicz